

Ευχή εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά

Παρθένε Δέσποινα Θεοτόκε, η τόν Θεόν Λόγον κατά σάρκα γεννήσασα, οίδα μένοίδα, ότι ουκ ἔστιν ευπρεπές, ουδέ αξιον εμέ τόν ούτω πανάσωτον, εικόνακαθοράν σου τής αγνής, σου τής αειπαρθένου, σου τής σώμα και ψυχήν εχούσηςκαθαρά και αμόλυντα, οφθαλμοίς μεμολυσμένοις οράν και χείλεσιν ακαθάρτοιςκαί βεβήλοις περιπτύσσεσθαι η παρακαλείν. Δίκαιον γάρ εστιν εμέ τόν άσωτονμισείσθαι και στυγείσθαι υπό τής σής καθαρότητος. Πλήν επειδή περ γέγονεν οθεός, όν εγέννησας, ἀνθρωπος, ὅπως καλέση τούς αμαρτωλούς εις

μετάνοιαν, θαρρών καγώ προσέρχομαι σοι, μετά δακρύων δεόμενος.

Δέξαι μου τήν παρούσαν τών πολλών και χαλεπών πταισμάτων εξαγόρευσιν καίπροσάγαγε τω μονογενεί σου Υἱώ και Θεώ, ικετηρίαν ποιούσα, όπως γένηταιίλεως τη αθλία μου και ταλαιπώρω ψυχή.

Δια γάρ το πλήθος τών ανομιών μου κωλύομαι πρός αυτόν ατενίσαι και αιτήσαισυγχώρησιν• δια τούτο σε προβάλλομαι πρέσβυν και μεσίτην.

Ότι πολλών απολαύσας και μεγάλων δωρεών παρά του πλαστουργήσαντός μεθεού, αμνήμων τε πασών φανείς ο άθλιος και αχάριστος, εικότως παρασυνεβλήθην τοίς κτήνεσι τοίς ανοήτοις και ωμοιώθην αυτοίς• πτωχεύων ταίς αρεταίς, πλουτών τοίς πάθεσι, αισχύνης πεπληρωμένος, παρρησίας θείας εστερημένος, κατακεκριμένος υπό Θεού,

θρηνούμενος υπό Αγγέλων,

γελώμενος υπό δαιμόνων και μισούμενος παρά ανθρώπων, ελεγχόμενος υπό του συνειδότος, υπό τών πονηρών μου καταισχυνόμενος έργων• και προ θανάτου νεκρός υπάρχων και

προ τής κρίσεως αυτοκατάκριτος ών και προ τής ατελευτήτου κολάσεως αυτοτιμώρητος τυγχάνων υπό τής απογνώσεως.

Δι ὅ δη εις τήν σήν και μόνην καταφέύγω αντίληψιν, Δέσποινα Θεοτόκε, ο τών μυρίων ταλάντων οφειλέτης,

ο ασώτως μετά πορνών τήν πατρικήν δαπανήσας ουσίαν,

ο πορνεύσας υπέρ τήν πόρνην,

ο παρανομήσας υπέρ τόν Μανασσήν,

ο υπέρ τόν πλούσιον ἀσπλαγχνος γεγονώς,

ο λαίμαργος δούλος,

το τών πονηρών λογισμών δοχείον,

ο τών αισχρών και ρυπαρών λόγων θησαυροφύλαξ,

ο πάσης αγαθής εργασίας αλλότριος.

Ελέησόν μου τήν ταπείνωσιν, οικτίρησόν μου τήν ασθένειαν• μεγάλην έχεις τήν παρρησίαν πρός τόν εκ σου τεχθέντα• ουδείς δύναται, ως συ, Μήτερ Θεού.

Πάντα γάρ ισχύεις, ως πάντων υπερέχουσα τών κτισμάτων και ουδέν σοι αδύνατον, εάνθελήσης μόνον. Μη ούν παρίδης μου τα δάκρυα, μη βδελύξη μου τόν στεναγμόν, μη απώση μου τόν εκ καρδίας πόνον, μη καταισχύνης μου τήν εις σε προσδοκίαν• αλλά, ταίς μητρικαίς σου δεήσεσι, τήν του αγαθού Υἱού σου και Θεού αβίαστον βιασαμένη ευσπλαγχνίαν, αξίωσόν με τόν ταλαίπωρον και ανάξιον δούλον σου, το πρώτον και αρχαίόν μου απολαβείν κάλλος και τήν τών παθών αποθέσθαι αμορφίαν, ελευθερωθήναι από τής αμαρτίας, δουλωθήναι δε τη δικαιοσύνη, εκδύσασθαι τόν μιασμόν τής σαρκικής ηδονής, και ενδύσασθαι τόν αγιασμόν τής ψυχικής καθαρότητος, νεκρωθήναι τω κόσμω και ζήσαι τη αρετή.

Οδοιπορούντι μοι, συνόδευσον•
εν θαλάσσῃ πλέοντι, σύμπλευσον•
αγρυπνούντα με, ενίσχυσον•
θλιβόμενον, παραμύθησον•
ολιγοψυχούντα, παρακάλεσον•
ασθενούντι, ίασίν μοι δώρησαι•
αδικούμενον, ρύσαι με•
συκοφαντούμενον, αθώωσον•
εις θάνατον κινδυνεύοντα, συντόμως προφθάσασα λύτρωσαι•
τοίς αοράτοις εχθροίς καθ ἐκάστην φοβερόν δείξον με, ίνα γνώσι πάντες οιαδίκως
τυραννούντες, τίνος δούλος υπάρχω.
Ναι, υπεράγαθε Δέσποινα Θεοτόκε, επάκουουσον τής οικτράς μου δεήσεως και
μήκαταισχύνης με από τής προσδοκίας μου, η μετά Θεόν ελπίς πάντων
τώνπεράτων τής γης.
Τόν βρασμόν τής σαρκός μου κατάσβεσον,
τόν εν τη ψυχή μου αγριώτατον κλύδωνα κατεύνασον,
τόν πικρόν θυμόν καταπράϋνον,
τόν τύφον και τήν αλαζονίαν τής ματαίας οιήσεως εκ του νοός μου αφάνισον,
τάς νυκτερινάς φαντασίας τών πονηρών πνευμάτων και τάς μεθημερινάς
τώνακαθάρτων εννοιών προσβολάς, εκ τής καρδίας μου μείωσον•
παίδευσόν μου τήν γλώσσαν λαλείν τα συμφέροντα,
δίδαξόν μου τούς οφθαλμούς βλέπειν ορθώς τής αρετής τήν ευθύτητα•
τούς πόδας μου τρέχειν ανυποσκελίστως ποίησον τήν μακαρίαν οδόν τών τούθεού
εντολών•
τάς χείράς μου αγιασθήναι παρασκεύασον, ίνα αξίως αίρω αυτάς πρός τόνύψιστον•
κάθαρόν μου το στόμα, ίνα μετά παρρησίας επικαλήται Πατέρα, τόν φοβερόνθεόν
και Πανάγιον•
άνοιξόν μου τα ώτα, ίνα ακούω αισθητώς και νοητώς τα υπέρ μέλι και
κηρίονγλυκύτερα τών αγίων Γραφών λόγια και βιώ κατ αύτά, υπό σου
κραταιούμενος.
Δός μοι καιρόν μετανοίας, λογισμόν επιστροφής, αιφνιδίου θανάτου
μεελευθέρωσον, κατακεκριμένον υπό του συνειδότος με απάλλαξον. Και
τελευταίονπαράστηθί μοι εν τω χωρισμώ τής ψυχής από του αθλίου μου σώματος,
τήναφόρητον εκείνην ελαφρύνουσα βίαν, τόν ανέκφραστον κουφίζουσα πόνον,
τήναπαραμύθητον παρηγορούσα στενοχωρίαν, τής σκοτεινής με τών
δαιμόνωνλυτρουμένη μορφής• του πικροτάτου λογοθεσίου τών τελωνών του
αέρος και τώναρχόντων του σκότους εξαίρουσα και τα χειρόγραφα τών πολλών
μου αμαρτιώνδιαρρήσσουσα, τω Θεώ με οικείωσον και τής εκ δεξιών αυτού
μακαρίας στάσεωςεν τω φοβερώ κριτηρίω καταξίωσον και τών αιωνίων και

ακηράτων αγαθών κληρονόμου με ποίησον. Ταύτην σοι προσάγω τήν εξομολόγησιν, Δέσποινά μου Θεοτόκε, το φώς τών εσκοτισμένων μου οφθαλμών, η παραμυθία τής εμής ψυχής, η μετά Θεόν ελπίς μου και προστασία, ήν ευμενώς πρόσδεξαι και καθάρινόν με από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος και αξίωσόν με εν τω παρόντι αιώνια κατακρίτως μετασχείν του παναγίου και αχράντου σώματος και αίματος τού Υιού και Θεού σου• εν δε τω μέλλοντι, του γλυκυτάτου και ουρανίου δείπνου τής τρυφής του Παραδείσου ένθα πάντων εστίν ευφραινομένων η κατοικία. Τούτωνδέ τυχών τών αγαθών ο ανάξιος, δοξάσω εις τούς αιώνας τών αιώνων τόπαντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα του Υιού και Θεού σου, του δεχομένου πάντας τούς εξ όλης μετανοούντας ψυχής, δια σε τήν γενομένην πάντων τών αμαρτωλών μεσίτριαν και εγγυήτριαν. Δια γάρ σου, Πανύμνητε και υπεράγαθε Δέσποινα, περισώζεται πάσα βροτεία φύσις, αινούσα και ευλογούσα Πατέρα και Υιόν καί Άγιον Πνεύμα, τήν Παναγίαν Τριάδα και Ομοούσιον, πάντοτε, νύν και αεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

«Υπεραγία Θεοτόκε σώσόν με»

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr